

NATUURGENOT

Eén van de hoofddoelstellingen van de natuurbescherming is om gebieden met een hoge floristische, faunistische en landschappelijke kwaliteit veilig te stellen voor de toekomst. De echte natuurbeschermers kiest daarbij voor de intrinsieke waarden van het ecosysteem en heeft weinig boodschap aan menselijk medegebruik. Vanuit de politiek worden deze oogkleppers niet gewaardeerd en zelf heb ik ook de neiging

FOTO: A. LENDERS

om goede natuurbeleving bij het grote publiek te stimuleren. Een belangrijk doel bij de aankoop van natuur met algemene middelen is immers niet alleen het veiligstellen voor het nageslacht, maar ook het ontwikkelen van mogelijkheden om iedereen zo breed mogelijk van die natuur te laten genieten. Maar er zijn grenzen aan dat genot. Een mooi voorbeeld van een spanningsveld tussen genot en natuur speelt in het Isabellagriend. Dit natuurgebied is eigendom van de Stichting Het Limburgs Landschap en maakt deel uit van de Maasplassen in Midden-Limburg. Na de grindwinning nam de waterrecreatie in de voormalige grindgaten een hoge vlucht. Maar daarnaast kent het Maasplassengebied een ongekende dier- en plantenrijkdom. Terecht dat sommige delen dan ook zijn bestemd als natuurgebied en onder beheer zijn gebracht van natuurbeheerders. Op een sluipende wijze werd het Isabellagriend in bezit genomen door naaktrecreanten, een gebruik dat door de verantwoordelijke bestuurders oogluikend werd toegestaan. En zoals het eigenlijk altijd gaat met stukjes natuur die worden ingepikt, was ook deze ontwikkeling niet meer te stoppen. Het compromis Naaktrecreatie Ooldergreend kon daar weinig verandering in brengen. Met de overeenkomst deed het Limburgs Landschap al behoorlijk veel concessies, wat niet wegneemt dat de naaktlopers nog steeds verre van tevreden zijn. De Stichting Naturisme Isabellagriend ontkent echter elke negatieve invloed en geeft aan de natuur in het gebied volledig te respecteren, maar heeft al wel kunnen bewerkstelligen dat het griend thans vrijwel volledig is ontsloten en dat andere voorzieningen zijn toegezegd.

Het Limburgs Landschap treft het toch al niet in Midden-Limburg. Aan de overzijde van de Maas ligt de Beegderheide, ook deels in bezit van deze terreinbeheerder. De Beegderheide kent sinds jaar en dag één van de bekendste Limburgse HOP's (homo-ontmoetingsplaatsen). Niet tot ieders tevredenheid overigens, omdat de toegangsweg door religieus getinte asielzoekers regelmatig wordt geblokkeerd. Maar dat is een andere discussie. Tijdens mijn onderzoek

naar de herpetofauna in het gebied (met een vergunning voor buiten de paden), kwam ik regelmatig naakte koppels tegen die eveneens een andere gedachte hadden over natuurgenoet. Nu gun ik alle mensen hun voortplantingsdrang, maar mag ook rekening gehouden worden met de gevoelens van de natuur? De indertijd snel opgerichte Stichting Platform Keelbos (SPK) ging enkele jaren geleden nog een stapje ver-

der. De dreigende sluiting van de HOP's Keelbos en Ravensbos (alweer twee natuurgebieden) deed de SPK besluiten te reageren op het Provinciaal Omgevingsplan Limburg. Provinciale Staten werden verzocht HOP's aan te wijzen in de vrije natuur en deze ook als zodanig te bestemmen. De mannen die naar deze gebieden gaan hebben immers een soort gewoonterecht opgebouwd, aldus de SPK. En dat was reden genoeg om deze genotsplekken te legaliseren.

Hoe denkt Natuurmonumenten soortgelijke ontwikkelingen in de Stevol-plas te voorkomen? De laatste baggermachine is nog niet vertrokken of de plaatselijke wethouder kondigt al aan dat deze met een natuurdoelstelling bestemde plas in de zomer drie maanden opengesteld wordt voor plaatselijke recreanten. Gedacht wordt aan een recreatiestrand (zonder voorzieningen), een vissteiger, verhuur van roeibootjes, allemaal kleinschalig en bedoeld om de bewoners van Stevensweert en Ohé en Laak te compenseren voor dertien jaar geluidsoverlast. Ik ben benieuwd of hij de stroom recreanten kan reguleren en het strand voor de eigenheimers veilig kan stellen. De eerste naaktlopers zijn al gesignaleerd.

De vraag die bij deze voorbeelden opkomt, is of al deze ontwikkelingen passen in de doelstellingen van het natuurbeleid. In het bijzonder de mens heeft toch genoeg andere plekken waar hij zijn lusten kan botvieren of is de slaapkamer te klein geworden?

Laat ik daar de voortplantingsdrang van de dieren tegenover stellen. Op een of andere manier stellen we hún seksuele driften helemaal niet meer op prijs. De Partij voor de Dieren pleit voor het verstrekken van anticonceptiemiddelen aan Edelherten in het Weertbos om de populatie in toom te houden. Veel duiven en Vossen worden door het toedienen van hormonen al op kunstmatige wijze onvruchtbaar gemaakt. Wanneer gaan we de prikpil toedienen aan de Wilde zwijnen van de Meinweg? Of kiezen we op brede schaal voor (beleid)schieten?